

RAPPORT

Verzoeker

De heer A.J. O. te Hengelo

Datum verzoek

Het klachtenformulier is gedateerd 5 januari 2015 en bij het secretariaat ingeboekt op 6 januari 2015 onder nummer 2015003.

Klacht

De klacht betreft het doorgeven van de gemeente van informatie betreffende verzoeker aan een derde.

Bevoegdheid

De te onderzoeken gedragingen zijn kenbaar gemaakt aan de gemeente en de gemeente heeft de klachten in eerste instantie behandeld. Daarmee is de Overijsselse Ombudsman (verder: Oo) bevoegd onderzoek te doen.

Procedure

Op 14 oktober 2014 dient verzoeker een klacht in bij de gemeente. Op 4 november 2014 wordt verzoeker telefonisch gehoord. De klachtafhandelingsbrief is gedateerd 18 november 2014.

Verzoeker richt zich op 5 januari 2015 tot de Oo.

De benodigde schriftelijke informatie zendt hij mee.

De gemeente meldt bij brief van 21 januari 2015 (bij de Oo ontvangen op 26 januari 2015) naar aanleiding van de vraag van de Oo of er verdere stukken zijn, dat deze er niet zijn.

Op 7 januari 2015 is er telefonisch contact tussen de Oo en verzoeker. Met de gemeente is er op 2 februari 2015 telefonisch contact.

Nu het een principiële kwestie betreft, waarin bemiddeling niet van nut lijkt, en de vraag van verzoeker verder duidelijk is, wordt afgezien van het houden van een hoorzitting.

Behoorlijkheidsnormen

Voorop staat dat de Oo zich moet houden aan de wettelijke taak. In de wet staat dat een ombudsman een oordeel geeft over gedragingen van bestuursorganen. Die gedragingen beoordeelt hij aan de hand van behoorlijkheidsnormen. Daarom betreft de Oo bij het onderzoek vooral feiten en omstandigheden die mogelijk aanleiding zijn tot schending van behoorlijkheidsnormen. Deze normen zijn opgesteld door de Nationale Ombudsman in overleg met gemeentelijke en regionale ombudsmannen en weergegeven in de behoorlijkheidswijzer.

Het gevraagde onderzoek richt zich op de behoorlijkheidsnorm van **Respecteren van grondrechten**. Als in de Grondwet of het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens is bepaald dat er bij wet uitzonderingen op een grondrecht mogelijk zijn, moet de overheid zich zorgvuldig aan de daarvoor geldende criteria en voorschriften houden. In dit geval gaat het om eventuele schending van de privacy van verzoeker.

Feiten

1. Verzoeker is in een juridische procedure verwickeld met de gemeente. Het gaat daarbij om een door de gemeente verleende vergunning aan de heer J., overbuurman van verzoeker, waarbij het mogelijk wordt dat de bestaande uitrit van de overbuurman wordt vergroot. Inmiddels ligt de kwestie voor bij de Raad van State. De overbuurman is belanghebbende bij deze procedure tussen gemeente en verzoeker.
2. Verderop aan de weg, namelijk voor x-weg, is een uitritvergunning verleend aan iemand die nog geen uitrit had. Het besluit wordt gepubliceerd op 10 juni 2014.
3. De overbuurman van verzoeker informeert bij de gemeente of verzoeker bezwaar heeft ingediend tegen het besluit deze vergunning te verlenen. De gemeente, bij email van mevrouw F. B., deelt de overbuurman mee dat verzoeker geen bezwaar heeft ingediend.
4. Verzoeker geeft aan dat de overbuurman de mededeling van de gemeente dat hij in dit geval geen bezwaar indiende, gebruikt in de procedure voor de Raad van State.
5. Per email informeert verzoeker bij mevrouw B. naar de gang van zaken rond het doorgeven van informatie over al dan niet door hem ingediend bezwaar. Er zijn mailberichten van 25 september 2014 met haar en verder emails van 2 en 3 oktober 2014 met haar leidinggevende, mevrouw J. K.

Visies van partijen

Voor zover voor de beoordeling van de klachten van belang, is uit de overgelegde stukken en wat bij de telefoongesprekken met de Oo aan de orde is geweest, het volgende komen vast te staan.

Verzoeker

Verzoeker geeft aan dat het hier niet gaat om een al dan niet correcte bejegening van hem door mevrouw B. of mevrouw K.

Het gaat er om dat zijn privacy is geschonden door hun handelwijze.

Er is geen sprake van (openbare) documenten, waarin de gemeente inzage zou moeten geven. De Wet Openbaarheid van Bestuur regelt alleen dat iedere burger het recht heeft openbare stukken in

te zien en/of opvragen. Nu het hier niet gaat om openbare documenten had beantwoording van de vraag van de overbuurman achterwege moeten blijven. Verzoeker kan zich voorstellen dat een vergunninghouder geïnformeerd wordt over ingediende bezwaren. Daar gaat het hier echter niet om. De gemeente is kennelijk van mening dat de overbuurman belanghebbende is als het gaat om de vergunning voor X-weg. Dat is zeker niet het geval. Een en ander blijkt des te kwalijker nu de overbuurman de mededelingen van de gemeente gebruikt in de procedure voor de Raad van State.

Gemeente

De gemeente verstrekt in de regel gegevens over bezwaarschriften en procedures aan derden en is hiertoe op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) zelfs gehouden. De Wob regelt de openbaarheid van overheidsinformatie en dient het algemene belang van goede en democratische bestuursvoering. Er is geen schending van de privacy als gevraagd wordt of een bepaald persoon bezwaar heeft ingediend tegen vergunningverlening. Het gaat hier om een regulier antwoord op een vaker gestelde vraag.

Het bleek dat er geen enkel bezwaar was ingediend tegen deze vergunning. Alleen al om die reden is besloten de vraag van de overbuurman ontkennend te beantwoorden. Of daarbij specifiek de naam van verzoeker is genoemd is in dat kader niet relevant. Iedere willekeurige andere naam in de vraagstelling zou immers geleid hebben tot het zelfde oordeel.

Reactie op het verslag

Op 18 februari 2015 zendt verzoeker de volgende reactie:

Met betrekking tot de feiten:

1. Niet vermeld wordt dat in de klachtafhandelingsbrief van de gemeente op een aantal punten niet correct is, we noemen hier alleen al dat gesteld wordt dat de heer J. de vergunninghouder is.

Met betrekking tot de visie van de gemeente:

2. De gemeente stelt dat geen enkel bezwaar is ingediend tegen de betreffende vergunning X-weg. Niets is minder waar, uit betrouwbare bronnen rond de vergunninghouder, kan ik u melden dat er binnenkort een behandeling van een beroep bij de rechtbank in Zwolle plaats vind. Er was(waren) wel degelijk bezwaarmaker(s).

Ten aanzien van mijn eigen visie wil ik het volgende nog aanvullen:

3. Bij de politie ben je beter beschermd want deze geeft niet zomaar namen vrij. Het zou toch van de zotte zijn dat iedereen zomaar bij de politie zou kunnen gaan informeren wie er verdacht wordt van bepaalde delicten.

Op 10 februari 2015 laat de gemeente weten geen opmerkingen te hebben bij het verslag.

Overwegingen van de Ombudscommissie

Aan de orde is inderdaad het recht op privacy en de Oo kan zich voorstellen dat verzoeker ervaart dat dit is geschonden nu er bij de gemeente informatie is gegeven aan een derde over de vraag of verzoeker al dan niet bezwaar maakte tegen vergunningverlening voor een uitrit bij een ander, zeker nu de vrager dit gebruikt bij de Raad van State.

Echter het recht op privacy is niet onbeperkt; via de wetgever kunnen daaraan grenzen worden gesteld. Een wet die dat effect kan hebben is de Wet openbaarheid van bestuur (Wob).

Om een transparant bestuur te waarborgen zijn er voor burgers op basis van deze wet garanties dat de overheid inderdaad informatie verstrekt.

Met verzoeker is de Oo het eens dat degene die de informatie vroeg, gezien moet worden als een derde, niet belanghebbende bij de verleende vergunning waarover informatie gevraagd werd.

Het besluit een uitritvergunning te verlenen moet echter openbaar gemaakt worden via publicatie in een plaatselijke krant. Dat maakt het mogelijk dat iedere willekeurige burger vervolgens informatie kan opvragen. Daar is een dergelijke publicatie dan ook voor bedoeld. Naar de mening van de Oo kan derhalve gesproken worden van een openbaar document.

De gemeente geeft aan dat er geen enkel bezwaar is ingediend; verzoeker stelt in zijn reactie op het verslag van bevindingen dat dit niet waar is; er zijn volgens hem wel bezwaren geweest.

Wat hier ook van zij, het gaat er om of de gemeente aan vrager mocht melden of verzoeker bezwaar had ingediend. Of anderen bezwaar indienden is naar de mening van de Oo in dat kader niet echt relevant.

Een en ander is overigens wel van belang nu de gemeente dit punt hanteert bij haar argumentatie richting verzoeker. Over de argumentatie van de gemeente verder het volgende:

Essentieel is volgens de Oo dat de gemeente bij een vraag om informatie over al dan niet bezwaar indienen door een bepaalde persoon, de afweging maakt tussen enerzijds het belang van die persoon, in dit geval verzoeker, en anderzijds de belangen van de Wob, waar de vrager impliciet een beroep op doet.

Dit dus los van de vraag wie er nog meer bezwaar indiende, of wie om de informatie verzoekt.

Het is de Oo niet gebleken dat de gemeente bedoelde afweging heeft gemaakt. Nu ook bij de klachtafhandeling niet blijkt van een dergelijke afweging moet er van uitgegaan worden dat dit niet is gebeurd.

De Oo geeft daarmee *niet* aan dat verzoeker zonder meer gelijk heeft met zijn stelling dat de informatie niet verstrekt had mogen worden, want volgens de Oo zou genoemde afweging hoogstwaarschijnlijk ten gunste van de vrager zijn uitgevallen. In die zin kan de vergelijking met het strafrecht die verzoeker maakt niet opgaan; het bestuursrecht kent gezien het belang van een transparante overheid een minder strikt regime dan het strafrecht.

De Oo komt dan ook tot de conclusie dat als het gaat om de argumentatie van de gemeente richting verzoeker, deze niet voldoende zorgvuldig is geweest.

Dat de vrager, als derde belanghebbende bij de procedure die verzoeker voert voor de Raad van State tegen de gemeente over de vergunning die de gemeente aan de vrager verleende, de aan hem verstrekte informatie over bezwaar tegen een andere vergunning vervolgens naar de Raad van State doorstuurt, is voor verzoeker wrang, maar doet daar in principe niet aan af.

Oordeel

De Oo oordeelt dat de gemeente niet voldoende zorgvuldig is geweest als het gaat om een duidelijke afweging van het belang van privacy van verzoeker enerzijds en het belang van openbaarheid rond vergunningverlening anderzijds.

Daarmee is de klacht gegrond wat betreft de behoorlijkheidsnorm van goede motivering.

De klacht is ongegrond wat betreft de behoorlijkheidsnorm van het respecteren van grondrechten.

Aldus vastgesteld door de Overijsselse
Ombudscommissie op 9 maart 2015.

Mr. A. Lunenburg

mw. mr. J. den Engelse